

การพัฒนาแบบวัดการรับรู้ด้านคุณธรรมจริยธรรมและจิตใจที่ดีงามสำหรับเด็กปฐมวัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 2

DEVELOPMENT OF THE PERCEPTION SCALE ON ETHICS, MORALITY AND KIND HEART
FOR EARLY CHILDHOOD UNDER THE NONG BUA LAM PHU PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 2

รุ่งฤดี นาสมใจ* พงษ์ศักดิ์ ศรีจันทร์ และ พัชรินทร์ ชมภูวิเศษ

Rungrudee Nasomjai*, Phongsak Srichan and Patcharin Chompuwiset

สาขาวิชาการวิจัยและประเมินผลการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี 41000
Educational Research and Evaluation, Faculty of Graduate Studies, Udon Thani Rajabhat University,
Udonthani 41000, Thailand

*Corresponding author: E-mail: rungmeimikky1234@gmail.com

รับบทความ 5 พฤศจิกายน 2563 แก้ไขบทความ 18 ธันวาคม 2563 ตอรับบทความ 4 มกราคม 2564 เผยแพร่บทความ กรกฎาคม 2564

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างแบบวัดการรับรู้ด้านคุณธรรมจริยธรรมและจิตใจที่ดีงาม สำหรับเด็กปฐมวัย 2) ทาคคุณภาพแบบวัดการรับรู้ด้านคุณธรรมจริยธรรมและจิตใจที่ดีงาม สำหรับเด็กปฐมวัย 3) สร้างเกณฑ์ปกติ และคู่มือการใช้แบบวัดการรับรู้ด้านคุณธรรมจริยธรรมและจิตใจที่ดีงาม สำหรับเด็กปฐมวัย 4) ประเมินคุณภาพคู่มือการใช้แบบวัดการรับรู้ด้านคุณธรรมจริยธรรมและจิตใจที่ดีงาม สำหรับเด็กปฐมวัย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) นักเรียนระดับชั้นอนุบาล 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 2 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 310 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Random Sampling) 2) ครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 2 จำนวน 50 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบวัดการรับรู้ด้านคุณธรรมจริยธรรมและจิตใจที่ดีงาม สำหรับเด็กปฐมวัย เป็นแบบวัดเชิงสถานการณ์มี 3 ตัวเลือก 2) แบบประเมินคุณภาพคู่มือการใช้แบบวัดการรับรู้ด้านคุณธรรมจริยธรรมและจิตใจที่ดีงาม สำหรับเด็กปฐมวัย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย พบว่า

1. แบบวัดการรับรู้ด้านคุณธรรมจริยธรรมสำหรับเด็กปฐมวัย มีลักษณะพฤติกรรมที่ต้องวัด 4 ด้าน 20 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย ด้านที่ 1 ความซื่อสัตย์สุจริต ด้านที่ 2 ความเมตตากรุณา มีน้ำใจและช่วยเหลือแบ่งปัน ด้านที่ 3 ความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น ด้านที่ 4 ความรับผิดชอบ

2. แบบวัดการรับรู้ด้านคุณธรรมจริยธรรมและจิตใจที่ดีงามมี 20 ข้อ มีคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.60-1.00 ค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 0.65-0.85 ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.96

3. ผลการสร้างเกณฑ์ปกติ มีคะแนนที่ปกติ ตั้งแต่ $T_{26} - T_{48}$ และคู่มือการใช้แบบวัดการรับรู้ด้านคุณธรรมจริยธรรมและจิตใจที่ดีงามสำหรับเด็กปฐมวัย มี 4 ด้าน

4. ผลการประเมินคุณภาพคู่มือการใช้แบบวัดการรับรู้ด้านคุณธรรมจริยธรรม และจิตใจที่ดีงาม สำหรับเด็กปฐมวัยโดยครูผู้สอน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.38$, S.D. = 0.20) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมากเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ย ดังนี้ ด้านความเป็นประโยชน์ ($\bar{x} = 4.50$, S.D. = 0.28) ด้านความเป็นไปได้ ($\bar{x} = 4.41$, S.D. = 0.40) ด้านความถูกต้อง ($\bar{x} = 4.32$, S.D. = 0.40) และด้านความเหมาะสม ($\bar{x} = 4.29$, S.D. = 0.34)

คำสำคัญ: แบบวัด, การรับรู้, คุณธรรมจริยธรรมและจิตใจที่ดีงาม, เด็กปฐมวัย

ABSTRACT

The aims of this research were: 1) to construct the test on the perception of ethics, morality, and kind heart for early childhood students; 2) to determine the effectiveness of the developed test; 3) to create a norm and a user manual of the developed test; and 4) to assess the quality of the perception test. The sampling group

consisted of: 1) 310 third-year kindergarteners under the Nong Bua Lam Phu Primary Education Service Area Office 2, in the first semester of the academic year 2019, selected through multi-stage random sampling; and 2) 50 teachers working under the Nong Bua Lam Phu Primary Education Service Area Office 2, selected through simple random sampling. The research tools were: 1) the test with three-choice situational questions on ethics, morals, and kind heart; and 2) a quality evaluation of a user manual of the developed test. Statistics for data analysis included percentage, mean, and standard deviation.

The findings were as follows:

1. The test on the perception of ethics, morality, and kind heart for early childhood measuring behavioral characteristics consisted of four aspects with 20 indicators, namely 1) honesty, 2) kindness, generosity, and willingness to help and share, 3) Sympathy, and 4) Responsibility.
2. The developed test comprised 20 items with the construct validity confirmed by five experts and had an index of item-objective congruence between 0.60 and 1.00, a discrimination index from 0.65 to 0.85, and the reliability of 0.96.
3. The norm of the developed test was in the range of T_{26} - T_{48} and the developed user manual on the perception of ethics, morals and good mindset for early childhood students consisted of four aspects.
4. The overall quality of the developed test which was assessed by teachers, as a whole was at a high level ($\bar{x} = 4.38$, S.D. = 0.20). When considering each aspect, all aspects were rated at a high level and ranged respectively: usefulness ($\bar{x} = 4.50$, S.D. = 0.28), followed by possibility ($\bar{x} = 4.41$, S.D. = 0.40), correctness ($\bar{x} = 4.32$, S.D. = 0.40), and suitability ($\bar{x} = 4.29$, S.D. = 0.34).

Keywords: Scale, Perception, Morality and Kind Heart, Early Childhood

บทนำ

ปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจและสังคมอย่างรวดเร็ว ทั้งนี้เนื่องจากความเจริญก้าวหน้าทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศ และการสื่อสารในโลกยุคไร้พรมแดน ตลอดจนการรับวัฒนธรรมจากของต่างชาติ ส่งผลให้นักเรียนซึ่งเป็นเยาวชนของชาติได้รับรู้และนำไปปฏิบัติ โดยไม่สามารถแยกแยะว่าสิ่งไหนถูก สิ่งไหนผิด มีพฤติกรรมเลียนแบบ จนขาดคุณธรรมจริยธรรม ก่อให้เกิดปัญหาทางสังคมตามมาเรื่อยๆ ดังนั้น คุณธรรมจริยธรรมจึงเป็นสิ่งสำคัญต่อสังคมเป็นอย่างมาก ในการกำหนดความสงบสุขของสังคม คนในสังคมต้องเป็นผู้เปรียบพร้อมด้วยคุณธรรม จริยธรรม จึงจะทำให้สังคมนั้นมีแต่ความสุข ในขณะที่หากคนในสังคมมีความบกพร่องทางด้านจิตใจ ขาดคุณธรรม จริยธรรม สังคมนั้นก็ย่อมจะหาความสุขได้ยาก การปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม จะต้องมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องในเด็กและเยาวชน เพราะจะเป็นกำลังที่สำคัญของประเทศชาติในอนาคต แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579 มีเป้าหมายให้เด็กแสดงออกด้านคุณธรรม จริยธรรม สอดคล้องกับกระทรวงศึกษาธิการ ที่มีนโยบายให้มีการพัฒนาการศึกษาปฐมวัยอย่างจริงจัง และต่อเนื่อง และได้แต่งตั้งคณะทำงานพิจารณาหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย ปรับปรุงให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยพุทธศักราช 2560 มีวิสัยทัศน์ในการจัดการศึกษาว่า “เด็กทุกคนจะต้องได้รับการพัฒนาด้านอารมณ์จิตใจ สังคมและสติปัญญาอย่างมีคุณภาพและต่อเนื่อง ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ อย่างมีความสุขและเหมาะสมตามวัยมีทักษะชีวิต และปฏิบัติตนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นคนดี มีวินัย และสำนึกความเป็นไทย โดยความร่วมมือระหว่างสถานศึกษา พ่อแม่ ครอบครัว ชุมชน และฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา ซึ่งยึดหลักการ คือ ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้และพัฒนาการเด็กปฐมวัยทุกคน และยึดหลักการการอบรมเลี้ยงดูและให้การศึกษาที่เน้นเด็กเป็นสำคัญ โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลและวิถีชีวิตของเด็ก” เป็นหลักสูตรสำหรับสถานศึกษาสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปใช้เป็นกรอบและทิศทางในการพัฒนาหลักสูตรที่กำหนดเป้าหมายในการพัฒนาเด็กปฐมวัยให้มีพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์จิตใจ สังคมและสติปัญญา เป็นคนดี มีวินัย มีสำนึกความเป็นไทย และมีความรับผิดชอบต่อตนเอง ครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติในอนาคต ตามมาตรฐานที่ 5 เด็กมีคุณธรรม จริยธรรม และจิตใจที่ดีงามนั้น ถือเป็นมาตรฐานที่มีความสำคัญอย่างมาก

เด็กปฐมวัยเป็นวัยแห่งธรรมชาติของการเรียนรู้ เด็กสามารถสังเกตและสะสมประสบการณ์การเรียนรู้ด้วยตนเอง ถ้ามีวิธีการสอนที่ถูกต้องสอดคล้องกับวัยและวุฒิภาวะของเด็กด้วยแล้ว เด็กจะเรียนรู้และพัฒนาได้อย่างรวดเร็วยิ่งขึ้นเด็กปฐมวัยเรียนรู้ได้จากการสัมผัสการเห็นตัวแบบการซึมซับประสบการณ์โดยเฉพาะการทำงานโดยผ่านการเล่นซึ่งการสอนและการฝึกที่ถูกต้องจะเป็นตัวเสริมพัฒนาการของเด็กได้เต็มศักยภาพ (กุลยา ตันติผลาชีวะ, 2551, หน้า 23) โรงเรียนและผู้เกี่ยวข้องสามารถตรวจสอบและประเมินว่าสามารถดำเนินการเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุตามมาตรฐานที่กำหนดไว้หรือไม่จำเป็นต้องมีการวัด แล้วนำผลการวัดไปเป็นข้อมูลสำหรับประเมินว่าผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรมและจิตใจที่ดีงามตามมาตรฐานหรือไม่รวมทั้งใช้ในการวิเคราะห์หาจุดเด่น จุดด้อย จุดที่ควรพัฒนาปรับปรุงเพื่อร่วมกันหาแนวทางการปรับปรุงและพัฒนาเด็กปฐมวัย (สำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษา) ตามหลักการวัดและประเมินผลนั้น ผลการวัดที่มีความถูกต้อง สมบูรณ์ควรมีการวัดและประเมินด้วยวิธีการที่หลากหลาย ซึ่งสามารถแบ่งประเภทของวิธีการวัดออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ การวัดและประเมินโดยผู้อื่น และการวัดและการประเมินผลตนเอง การวัดและประเมินผลโดยให้ผู้อื่นประเมินนั้น ผู้ประเมินควรเป็นผู้เชี่ยวชาญหรือมีประสบการณ์ ในการประเมินและควรได้รับการฝึกอบรมในสิ่งที่ จะประเมิน ส่วนการประเมินตนเองนั้น ผู้ประเมินอาจพยายามตอบตามความคาดหวังของสังคม ซึ่งไม่ตรงกับความเป็นจริง ดังนั้นเพื่อให้ผลการวัดมีความถูกต้องสมบูรณ์สามารถตรวจสอบความสอดคล้องของผลการประเมินได้จึงควรใช้การวัดและประเมินผลทั้ง 2 ประเภท (พรทิพย์ ไชโยโส, 2545, หน้า 43)

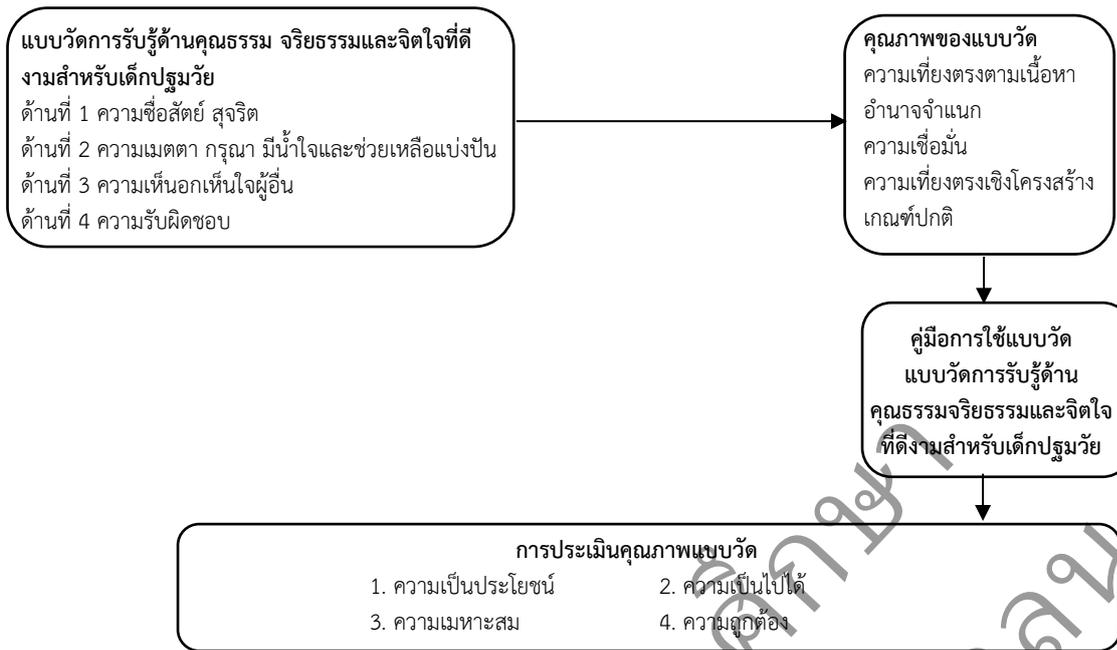
จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาแบบวัดคุณธรรม จริยธรรมและจิตใจที่ดีงามสำหรับเด็กปฐมวัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 2 เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการตรวจสอบว่าเด็กปฐมวัยในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 2 มีคุณธรรม จริยธรรมและมีจิตใจที่ดีงามในระดับใด มีจุดเด่น จุดด้อย และจุดที่ควรพัฒนาอย่างไร เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องได้เป็นแนวทางในการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมของเด็กต่อไป นอกจากนี้ยังเป็นประโยชน์สำหรับใช้ตรวจสอบการดำเนินงานของโรงเรียนว่าการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม และจิตใจที่ดีงามของเด็กปฐมวัยที่ผ่านมาได้บรรลุตามมาตรฐานของสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน หรือไม่ และควรมีแนวทางในการพัฒนาและการดำเนินงานของโรงเรียนอย่างไรซึ่งจะเป็นประโยชน์สำหรับผู้บริหาร ครู อาจารย์ ผู้ปกครอง และผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำข้อมูลไปแก้ไข ปรับปรุง หรือปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้เรียนได้ตรงจุด และสามารถนำไปใช้ประกอบการประกันคุณภาพพร้อมทั้งนำไปพัฒนาให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน ซึ่งจะเป็นพื้นฐานในการพัฒนาสังคมและประเทศชาติต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อสร้างแบบวัดการรับรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรมและจิตใจที่ดีงามสำหรับเด็กปฐมวัยสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 2
2. เพื่อหาคุณภาพของแบบวัดการรับรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรมและจิตใจที่ดีงามสำหรับเด็กปฐมวัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 2
3. เพื่อสร้างเกณฑ์ปกติและคู่มือการใช้แบบวัดการรับรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรมและจิตใจที่ดีงาม สำหรับเด็กปฐมวัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 2
4. เพื่อประเมินคุณภาพคู่มือการใช้แบบวัดการรับรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรมและจิตใจที่ดีงามสำหรับเด็กปฐมวัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 2

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาแนวคิดและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณธรรม จริยธรรมและจิตใจที่ดีงามนำมาสังเคราะห์สรุปเป็นองค์ประกอบคุณธรรม จริยธรรมและจิตใจที่ดีงาม ศึกษาพฤติกรรมที่แสดงออกถึงการรับรู้คุณธรรม จริยธรรม และจิตใจที่ดีงามสำหรับเด็กปฐมวัย สภาพบริบทด้านคุณธรรม จริยธรรมและจิตใจที่ดีงามของเด็กปฐมวัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 2 ผู้วิจัยได้กรอบแนวคิดในการพัฒนาแบบวัดคุณธรรม จริยธรรมและจิตใจที่ดีงามสำหรับเด็กปฐมวัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 2 ดังภาพประกอบ 1



ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาล 3 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 1,624 คน จาก 105 โรงเรียน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นเด็กปฐมวัยระดับชั้นอนุบาล 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 2 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 ซึ่งผู้วิจัยได้สุ่มตัวอย่างตามจุดมุ่งหมายของการวิจัย ดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพของแบบวัดเป็นรายชื่อ โดยการหาค่าอำนาจจำแนก เพื่อคัดเลือกและปรับปรุงข้อคำถามเป็นเด็กปฐมวัยระดับชั้นอนุบาล 3 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่ายด้วยวิธีจับสลาก
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างด้วยเทคนิคกลุ่มรู้จัก (Known-Group Technique) ผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (purposive Sampling) จากโรงเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการสร้างเกณฑ์ปกติ ซึ่งเป็นโรงเรียนขนาดกลาง เนื่องจากโรงเรียนขนาดกลางครูประจำชั้นจำมีความใกล้ชิดกับนักเรียนมากกว่า โดยแบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีการรับรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรมและจิตใจที่ติงามสูง โดยข้อมูลที่ครูประจำชั้นใช้ คือ เด็กที่มีการรับรู้ด้านต่าง ๆ ติ และให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม จำนวน 20 คน กับกลุ่มนักเรียนที่มีการรับรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรมและจิตใจที่ติงามต่ำซึ่งคัดเลือกโดยครูประจำชั้นอีกเช่นกันเกี่ยวกับการรับรู้และการร่วมกิจกรรมที่ครูจัดขึ้น จำนวน 20 คน เปรียบเทียบคะแนนระหว่างนักเรียนทั้งสองกลุ่ม ด้วยสถิติทดสอบทีแบบสองกลุ่มอิสระ (Independent Sample t-test)
3. กลุ่มตัวอย่างในการวิเคราะห์คุณภาพของแบบวัดด้านความเชื่อมั่น และสร้างเกณฑ์ปกติ เป็นเด็กปฐมวัยระดับชั้นอนุบาล 3 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตาราง Determining Sample from a Given population ของ Krejcie and Morgan ที่ความเชื่อมั่น 95% ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 310 คน ใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Sampling)
4. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการประเมินคู่มือการใช้แบบวัดการรับรู้ด้านคุณธรรมจริยธรรมสำหรับเด็กปฐมวัย ได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตาราง Determining Sample from a Given Population ของ Krejcie and Morgan มีค่าความเชื่อมั่น 95% ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่พัฒนาขึ้น ดังนี้

1. แบบวัดการรับรู้ด้านคุณธรรมจริยธรรมและจิตใจที่ดีงาม เป็นเครื่องมือวัดพฤติกรรมเชิงจริยธรรมมีข้อความที่เป็นสถานการณ์ที่นักเรียนได้พบเจอในชีวิตประจำวันที่สะท้อนถึงระดับคุณธรรม จริยธรรม และจิตใจที่ดีงาม ในด้านความซื่อสัตย์ สุจริต ด้านความเมตตา กรุณา มีน้ำใจและช่วยเหลือแบ่งปัน ด้านความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น และด้านความรับผิดชอบ จำนวน 1 ฉบับ ด้านละ 4 ข้อ แต่ละข้อมีคะแนน 1, 2 และ 3

2. แบบประเมินคู่มือการใช้แบบวัดการรับรู้ด้านคุณธรรมจริยธรรมและจิตใจที่ดีงามสำหรับเด็กปฐมวัย สร้างขึ้นสำหรับครูประจำชั้นครูผู้สอนเป็นผู้ประเมินเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาขึ้นซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ตอน ตอนที่ 1 เป็นการสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ประเมิน ตอนที่ 2 เป็นการประเมินคุณภาพ ด้านความเป็นประโยชน์ ด้านความเป็นไปได้ ด้านความถูกต้อง และด้านความเหมาะสมของแบบวัดการรับรู้คุณธรรมจริยธรรมและจิตใจที่ดีงามสำหรับเด็กปฐมวัย มีลักษณะเป็น มาตรฐานประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

วิธีรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างและเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของข้อความในแบบวัดคุณธรรมจริยธรรมและจิตใจที่ดีงามสำหรับเด็กปฐมวัยโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 2

2. ทดลองใช้เครื่องมือครั้งที่ 1 จากประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสร้างเกณฑ์ปกติ จำนวน 30 คน เป็นเด็กปฐมวัยระดับชั้นอนุบาล 3 ได้มาโดยการเลือกแบบการสุ่มอย่างง่ายด้วยวิธีจับสลาก เพื่อเก็บข้อมูลวิเคราะห์คุณภาพของแบบวัดเป็นรายข้อ โดยการหาค่าอำนาจจำแนกของแบบวัด เพื่อคัดเลือกและปรับปรุงข้อความ

3. ทดลองใช้เครื่องมือครั้งที่ 2 จากประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสร้างเกณฑ์ปกติ จำนวน 40 คน เป็นเด็กปฐมวัยระดับชั้นอนุบาล 3 เก็บข้อมูลเพื่อใช้ตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างด้วยเทคนิคกลุ่มรู้ชุด (Known-Group Technique)

4. การเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่คัดเลือกไว้ 310 คน มีขั้นตอนในการดำเนินการโดยนำหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลไปติดต่อกับผู้บริหารโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง ประสานงานกับโรงเรียนเพื่อกำหนดห้องและวันเวลาในการเก็บข้อมูลดำเนินการเก็บข้อมูลโดยผู้วิจัยเตรียมแบบวัดให้เพียงพอสำหรับเด็กปฐมวัยระดับชั้นอนุบาล 3 ที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง

5. เก็บรวบรวมข้อมูลแบบประเมินคู่มือการใช้แบบวัดการรับรู้ด้านคุณธรรมจริยธรรมและจิตใจที่ดีงามสำหรับเด็กปฐมวัย นำผลที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างมาวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเพื่อสรุปผลการประเมินคู่มือการใช้แบบวัดในด้านความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ ความเหมาะสม และความถูกต้องอีกทั้งปัญหาอุปสรรคที่เกิดจากการใช้แบบวัดและข้อเสนอแนะต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

1. หาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา เพื่อตรวจสอบความครอบคลุมด้านเนื้อหา ภาษา และความเป็นไปได้ของแบบวัดการรับรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม และจิตใจที่ดีงามสำหรับเด็กปฐมวัย โดยการพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC เท่ากับ 0.60-1.00

2. หาค่าอำนาจจำแนก โดยวิธีการวัดความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมทั้งฉบับ ด้วยวิธีคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) ระหว่าง 0.65-0.85

3. ตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างด้วยวิธีการเทคนิคกลุ่มรู้ชุด (Known-Group Technique) โดยการเปรียบเทียบคะแนน ด้วยสถิติทดสอบที (Independent Sample t-test)

4. การวิเคราะห์ความเชื่อมั่นของแบบวัดโดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ของครอนบาค ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.96

สรุปผลการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สรุปผลการดำเนินการ ดังนี้

1. การสร้างแบบวัดการรับรู้ด้านคุณธรรมจริยธรรมสำหรับเด็กปฐมวัยมีลักษณะพฤติกรรมที่ต้องการวัด 4 ด้าน 20 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย ด้านที่ 1 ความซื่อสัตย์สุจริต จำนวน 4 ตัวบ่งชี้ ด้านที่ 2 ความเมตตา กรุณา มีน้ำใจและช่วยเหลือแบ่งปัน จำนวน 8 ตัวบ่งชี้ ด้านที่ 3 ความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น จำนวน 4 ตัวบ่งชี้ และด้านที่ 4 ความรับผิดชอบ จำนวน 4 ตัวบ่งชี้ แบบวัดเป็นสถานการณ์ จำนวน 1 ฉบับ แบ่งเป็น 4 ด้าน จำนวน 20 ข้อ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ ได้แก่ 1 เท่ากับ น้อย 2 เท่ากับ ปานกลาง และ 3 เท่ากับ มาก

2. ผลการหาคุณภาพของแบบวัดการรับรู้ด้านคุณธรรมจริยธรรมและจิตใจที่ดิงาม ด้านความเที่ยงตรงตามเนื้อหา โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ค่าดัชนีความสอดคล้อง ตั้งแต่ 0.60-1.00 ค่าอำนาจจำแนก โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ตั้งแต่ 0.65-0.85 ค่าความเชื่อมั่นโดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Coefficient Alpha) ทั้งฉบับเท่ากับ 0.96 และความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างด้วยเทคนิคกลุ่มรู้ชัด (Known-Group Technique) โดยการทดสอบที (Independent Sample t-test) พบว่า นักเรียนกลุ่มที่มีการรับรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม และจิตใจที่ดิงามสูงสามารถทำคะแนนได้มากกว่านักเรียนกลุ่มที่มีการรับรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรมและจิตใจที่ดิงามต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ผลการสร้างเกณฑ์ปกติของแบบวัดการรับรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม และจิตใจที่ดิงามสำหรับเด็กปฐมวัยซึ่งเป็นเกณฑ์ท้องถิ่น (Local Norm) ในรูปคะแนนที่ปกติ เพื่อใช้เปรียบเทียบระดับพฤติกรรมการรับรู้ด้านคุณธรรมจริยธรรม และจิตใจที่ดิงามให้เป็นหน่วยเดียวกัน ดังตาราง 1

ตาราง 1 ค่าเกณฑ์ปกติของแบบวัดการรับรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม และจิตใจที่ดิงามสำหรับเด็กปฐมวัย

คะแนนดิบ	Normalized T-Score						
60	62	53	55	40	43	26	30
59	61	52	54	39	42	25	29
58	60	51	53	37	40	24	28
57	59	50	52	35	39	23	28
56	58	49	52	33	37	22	27
55	57	48	51	30	34	20	26
54	56	45	48	29	33		

จากตาราง 1 พบว่า คะแนนดิบของแบบทดสอบกระจายครอบคลุมคะแนนทุกตัว ทั้งนี้เป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างมีขนาดใหญ่ สำหรับการแปลผลคะแนน เมื่อทราบว่าคุณลักษณะคนใดได้คะแนนที่ปกติเท่าใดแล้วให้ตัดเส้นตามเกณฑ์ ดังนี้

ช่วงคะแนน	ระดับพฤติกรรมการรับรู้ด้านคุณธรรมจริยธรรมและจิตใจที่ดิงาม
T_{49} ขึ้นไป	มาก
$T_{38} - T_{48}$	ปานกลาง
$T_{26} - T_{37}$	น้อย

4. ผลการประเมินคุณภาพคู่มือการใช้แบบวัดการรับรู้ด้านคุณธรรมจริยธรรมและจิตใจที่ดิงาม สำหรับเด็กปฐมวัย โดยครูผู้สอนที่เกี่ยวข้อง 50 คน ดังตาราง 2 ดังนี้

ตาราง 2 การประเมินคุณภาพคู่มือการใช้แบบวัดการรับรู้ด้านคุณธรรมจริยธรรมและจิตใจที่ดิงามสำหรับเด็กปฐมวัย

รายการประเมินคุณภาพ	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ด้านที่ 1 ความเป็นประโยชน์	4.50	0.28	มาก
ด้านที่ 2 ความเป็นไปได้	4.41	0.40	มาก
ด้านที่ 3 ความเหมาะสม	4.29	0.34	มาก
ด้านที่ 4 ความถูกต้อง	4.32	0.40	มาก
ผลการประเมิน (รวม)	4.38	0.20	มาก

จากตาราง 2 พบว่า ผลการประเมินโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.38$, S.D. = 0.20) ด้านความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = 0.28) รองลงมาด้านความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.41$, S.D. = 0.40) ด้านความถูกต้อง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.32$, S.D. = 0.40) และด้านความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.34)

อภิปรายผลการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้อภิปรายผล ดังนี้

1. ผลการสร้างแบบวัดการรับรู้คุณธรรม จริยธรรม และจิตใจที่ติงาม สำหรับเด็กปฐมวัย พบว่า การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้สร้างแบบวัดการรับรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรมและจิตใจที่ติงามสำหรับเด็กปฐมวัยตามขั้นตอนการพัฒนาแบบวัดและได้แบบวัดที่มุ่งวัดการรับรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม และจิตใจที่ติงามสำหรับเด็กปฐมวัยใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านความซื่อสัตย์ สุจริต ด้านมีความเมตตา กรุณา มีน้ำใจ และช่วยเหลือแบ่งปัน ด้านมีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น และด้านมีความรับผิดชอบ ทั้งนี้เป็นเพราะผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารแนวคิด ทฤษฎีต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับลักษณะพฤติกรรมการรับรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรมและจิตใจที่ติงาม สำหรับเด็กปฐมวัย และหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยปีพุทธศักราช 2560 ที่ได้มีการกำหนดมาตรฐานการศึกษาปฐมวัยมาตรฐานที่ 5 มี 4 ตัวบ่งชี้ คือ ความซื่อสัตย์ สุจริต ด้านความเมตตา กรุณา มีน้ำใจและช่วยเหลือแบ่งปัน ด้านความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น ด้านความรับผิดชอบ ซึ่งผลจากการพัฒนาแบบวัดการรับรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรมและจิตใจที่ติงามสำหรับเด็กปฐมวัยครั้งนี้สอดคล้องกับทฤษฎีของ ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2543, หน้า 164-165) ที่กล่าวว่า คุณธรรมจริยธรรม คือ การพิจารณาตัดสินประพฤติกหรือการกระทำโดยอาศัยหลักของค่านิยมและหลักศีลธรรมเมื่อพบกับสถานการณ์หนึ่ง สถานการณ์ใด หรือเป็นการแสดงพฤติกรรมของคนเมื่อพบสถานการณ์หนึ่ง ซึ่งแต่ละคนจะแสดงพฤติกรรมแตกต่างกันได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ นวลละออง หงส์ภู (2552, หน้า 68-69) ได้พัฒนาแบบวัดคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามขั้นตอนการพัฒนาแบบวัดและได้แบบวัดคุณธรรมจริยธรรมและคุณลักษณะที่พึงประสงค์สำหรับเด็กปฐมวัยในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตหลักสี่ ที่มุ่งวัดคุณธรรมจริยธรรมและคุณลักษณะที่พึงประสงค์สำหรับเด็กปฐมวัยใน 6 ด้าน ได้แก่ ด้านความมีวินัย มีความรับผิดชอบ ปฏิบัติตามข้อตกลงร่วมกัน ด้านความซื่อสัตย์สุจริต ด้านความกตัญญูกตเวที ด้านความมีเมตตา กรุณา มีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และเสียสละ ด้านความประหยัด และด้านความมีมารยาทและปฏิบัติตามวัฒนธรรมไทย แต่ละด้านประกอบด้วยข้อคำถาม 6 ข้อ รวม 36 ข้อ ข้อคำถามแต่ละข้อประกอบด้วยคำถามที่เป็นสถานการณ์ที่มักพบเห็นในชีวิตประจำวันของเด็กปฐมวัย และตัวเลือก 3 ตัวเลือกที่เป็นรูปภาพสอดคล้องกับ พิชิต ฤทธิ์จรูญ (2548, หน้า 64-75) ที่กล่าวว่า เครื่องมือวัดด้านจิตพิสัยมีหลายประเภท ได้แก่ แบบตรวจสอบรายการมาตราส่วนประมาณค่า แบบวัดเชิงสถานการณ์ เป็นต้น

2. ผลการหาคุณภาพของแบบวัดการรับรู้ด้านคุณธรรมจริยธรรมและจิตใจที่ติงาม ด้านความเที่ยงตรงตามเนื้อหา โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ได้ข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง ตั้งแต่ 0.60-1.00 สอดคล้องกับ พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2540, หน้า 155) กล่าวว่า ความเที่ยงตรงเป็นคุณสมบัติของเครื่องมือที่แสดงให้เห็นทราบว่าเครื่องมือชิ้นนั้น ๆ สามารถวัดในสิ่งที่ต้องการวัดหรือต้องการศึกษาได้ถูกต้อง หากค่าอำนาจจำแนกโดยวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนของแบบวัดรายข้อกับคะแนนสอบทั้งฉบับ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน มีค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 0.65-0.85 ซึ่งถือว่าเป็นข้อคำถามที่มีค่าอำนาจจำแนกดีมาก สอดคล้องกับ เยวดี วิบูลย์ศรี (2538, หน้า 147) ที่กล่าวว่า อำนาจจำแนกของข้อกระทง หมายถึง ความสามารถของข้อกระทงที่จะจำแนกหรือแยกผู้สอบออกได้ตามระดับความสามารถ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชนิษฐา สาลีผล (2537, หน้า 111) ได้ศึกษาเปรียบเทียบค่าอำนาจจำแนก ค่าความเชื่อถือได้ และค่าความแม่นยำตรงของแบบทดสอบวัดจริยธรรม ด้านความอดทนระหว่างสถานการณ์ที่เป็นภาษากับสถานการณ์ที่เป็นภาพการ์ตูน และจำแนกระหว่างนักเรียนชายและหญิงนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2536 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครปฐม ซึ่งวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกด้วยวิธีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson) เช่นเดียวกัน และผลการหาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.96 สอดคล้องกับ ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2543, หน้า 209) ที่กล่าวถึงความเชื่อมั่นว่าเป็นความคงที่ของคะแนนที่ได้จากการสอบนักเรียนคนเดียวกันหลายครั้งในแบบทดสอบชุดเดิม การตรวจสอบความเชื่อมั่นหรือหาความเชื่อมั่นมีวิธีของครอนบัก การวัดหรือการเก็บข้อมูลเพียงครั้งเดียวค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ความเชื่อมั่นจากวิธีดังกล่าวเรียกว่าค่าความสอดคล้องภายใน ผลการหาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างด้วยเทคนิคกลุ่มรู้ชุด (Known-Group Technique) โดยการทดสอบที (Dependent Sample t-test) นักเรียนกลุ่มที่มีการรับรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรมและจิตใจที่ติงามสูงสามารถทำคะแนนได้มากกว่านักเรียนกลุ่มที่มีการรับรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรมและจิตใจที่ติงามต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังนั้นสรุปได้ว่า แบบวัดที่สร้างขึ้นมีคุณภาพด้านความเที่ยงตรงตามเนื้อหา ด้านอำนาจจำแนก ค่าความเชื่อมั่นที่ ตลอดจนมีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง

3. ผลการสร้างเกณฑ์ปกติ ผู้วิจัยได้สร้างเกณฑ์ปกติของแบบวัดการรับรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม และจิตใจที่ติงามสำหรับเด็กปฐมวัยซึ่งเป็นเกณฑ์ท้องถิ่น (Local Norm) เป็นเกณฑ์ปกติในรูปคะแนนที่ปกติ เพื่อใช้เปรียบเทียบระดับพฤติกรรมการรับรู้ด้านคุณธรรมจริยธรรม และจิตใจที่ติงาม ให้เป็นหน่วยเดียวกัน พบว่า คะแนนดิบของแบบทดสอบกระจายครอบคลุมคะแนนทุกตัว ทั้งนี้เป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างมีขนาดใหญ่ สอดคล้องกับ ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2543, หน้า 31-32) ที่กล่าวว่า การสร้างเกณฑ์ปกติให้มีคะแนนดิบกระจายครอบคลุมคะแนนที่อยู่ระหว่างคะแนนสูงสุดกับคะแนนต่ำสุด ต้องใช้กลุ่มตัวอย่างขนาดใหญ่

สำหรับการแปลผลคะแนน เมื่อวัดได้ว่านักเรียนคนใดได้คะแนนที่ปกติเท่าใดแล้วให้ตัดสินตามเกณฑ์ ดังนี้

ช่วงคะแนน	ระดับพฤติกรรมการรับรู้ด้านคุณธรรมจริยธรรมและจิตใจที่ดีงาม
T ₄₉ ขึ้นไป	มาก
T ₃₈ – T ₄₈	ปานกลาง
T ₂₆ – T ₃₇	น้อย

ผลการสร้างคู่มือการใช้แบบวัดการรับรู้ด้านคุณธรรมจริยธรรมและจิตใจที่ดีงาม สำหรับเด็กปฐมวัย ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านที่ 1 ความซื่อสัตย์สุจริต ด้านที่ 2 ความเมตตากรุณามีน้ำใจและช่วยเหลือแบ่งปัน ด้านที่ 3 ความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น ด้านที่ 4 ความรับผิดชอบ

4. ผลการประเมินคุณภาพคู่มือการใช้แบบวัดการรับรู้ด้านคุณธรรมจริยธรรมและจิตใจที่ดีงามสำหรับเด็กปฐมวัย โดยครูผู้สอน จำนวน 50 คน โดยสรุปพบ ว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบประเมินคุณภาพส่วนใหญ่เป็นครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 11-15 ปี ร้อยละ 38 และมีการศึกษาระดับปริญญาตรี สูงที่สุด ร้อยละ 76 มีผลการประเมินโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.38$, S.D. = 0.20) ด้านความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.50$, S.D. = 0.28) รองลงมา ด้านความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.41$, S.D. = 0.40) ด้านความถูกต้อง อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.32$, S.D. = 0.40) และด้านความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.29$, S.D. = 0.34) แบบวัดการรับรู้ด้านคุณธรรมจริยธรรมและจิตใจที่ดีงามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความเป็นประโยชน์ มีความเป็นไปได้ ความถูกต้อง และความเหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับ finn (1997, p.32) ได้กล่าวว่มาตรฐานของการประเมินตามที คณะกรรมการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานสำหรับการประเมินทางการศึกษาได้กำหนดประกอบด้วยมาตรฐานการประเมิน 4 ด้าน คือ มาตรฐานด้านอรรถประโยชน์ มาตรฐานด้านความเป็นไปได้ มาตรฐานด้านความเหมาะสม และมาตรฐานด้านความถูกต้อง ซึ่งสอดคล้องกับ สินีนิตย์ จันทรสมัย (2549, หน้า 125) ได้ศึกษาผลกรวิจัย เรื่อง การพัฒนาเครื่องมือประเมินมาตรฐานการศึกษาด้ว นผู้เรียนมาตรฐานที่ 2 ของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 3 พบว่า ผลการประเมินคุณภาพเครื่องมือประเมินตามมาตรฐานการประเมินด้ว ความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ ความเหมาะสม และความถูกต้อง พบว่า แบบทดสอบวัดพฤติกรรมด้ว คารวธรรม แบบบันทึก การร่วมกิจกรรม และแบบสอบถามการใช้เวลาว่างมีความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ ความเหมาะสม และความถูกต้องอยู่ในระดับ มาก แบบสอบถามผู้ปกครองเกี่ยวกับพฤติกรรมคารพผู้ใหญ่ของนักเรียนมีความเป็นประโยชน์ และความเหมาะสมอยู่ในระดับ มาก ส่วนความเป็นไปได้ และความถูกต้องอยู่ในระดับปานกลาง แบบสังเกตพฤติกรรมประชาธิปไตยด้ว คารวธรรม มีความเป็น ประโยชน์ ความเหมาะสม และความถูกต้องอยู่ในระดับมาก ส่วนความเป็นไปได้อยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฐิกา ขวเขียว (2550, หน้า 61) ได้ศึกษาการวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการประเมินด้ว จิตพิสัยเกี่ยวกับนิสัยรักการอ่าน ช่วงชั้น ที่ 1-2 พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีนิสัยรักการอ่านในระดับพอใช้ นักเรียนมีพัฒนาการรูปแบบด้ว จิตพิสัยเกี่ยวกับนิสัยรักการอ่าน ครูที่ ทดลองใช้รูปแบบการประเมินด้ว จิตพิสัยเกี่ยวกับนิสัยรักการอ่านยอมรับว่า การประเมินมีความเหมาะสมมีความเป็นไปได้ในด้ว การ ปฏิบัติ

ข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยครั้งนี้ขอเสนอแนะเพิ่มเติม ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 แบบวัดการรับรู้ด้านคุณธรรมจริยธรรมและจิตใจที่ดีงาม สำหรับเด็กปฐมวัย เป็นการสร้างและพัฒนาให้ สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยพุทธศักราช 2560 และสอดคล้องกับความต้องการของโรงเรียนโดยอาศัยข้อมูลจาก แนวคิด ทฤษฎี เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง ดังนั้น ผลการวิจัยจึงอาจนำไปประยุกต์และปรับใช้ให้ เหมาะสมกับบริบทของพื้นที่อื่น ๆ ได้ เพื่อนำผลการประเมินที่ได้มาพัฒนาปรับปรุงผู้เรียนให้มีคุณภาพและเป็นแนวทางในการพัฒนา คุณธรรมจริยธรรมและจิตใจที่ดีงามสำหรับเด็กปฐมวัยต่อไป

1.2 แบบวัดการรับรู้คุณธรรมจริยธรรมและจิตใจที่ดีงาม สำหรับเด็กปฐมวัย ที่สร้างขึ้นนี้ควรนำไปใช้ประกอบการวัด คุณธรรมจริยธรรมและจิตใจที่ดีงาม ด้วยวิธีการอื่น ๆ เช่น การสังเกต การสัมภาษณ์ทั้งนี้เพื่อให้การวัดมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น เพื่อ สามารถวิเคราะห์ความมีคุณธรรมจริยธรรมได้ถูกต้องและสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขพฤติกรรมของเด็กให้ด้ ยิ่งขึ้น

1.3 โรงเรียนสามารถนำข้อมูลที่ได้จากการใช้แบบวัดการรับรู้คุณธรรมจริยธรรมเป็นกรอบในการวางแผนเพื่อ ปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาส่งเสริมผู้เรียนให้มีคุณภาพและได้มาตรฐานตามเกณฑ์ที่กำหนดเนื่องจากแบบวัดการรับรู้ที่ผู้วิจัยสร้างและ พัฒนาขึ้นมีการนำไปใช้ในสถานการณ์จริงจึงทำให้สามารถประเมินของผู้เรียนเป็นรายบุคคลและนำไปใช้พัฒนาผู้เรียนเป็นรายบุคคลได้

1.4 แบบวัดการรับรู้คุณธรรมจริยธรรมและจิตใจที่ดีงาม สำหรับเด็กปฐมวัย สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการวางแผนพัฒนาคุณภาพผู้เรียนตามตัวบ่งชี้ ครูผู้สอนจึงควรนำแบบวัดนี้ไปใช้ประเมินผู้เรียนเพื่อปรับปรุงและพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของตนเองด้วย

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

เพื่อให้ได้ข้อค้นพบที่เป็นประโยชน์มากขึ้น ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

2.1 การสร้างและพัฒนาแบบวัดการรับรู้คุณธรรมจริยธรรมและจิตใจที่ดีงาม สำหรับเด็กปฐมวัย ครั้งนี้ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเพื่อให้โรงเรียนใช้เป็นแนวทางในการประเมินคุณภาพของผู้เรียนด้วยตนเองแต่เนื่องจากการดำเนินการวิจัยมีข้อจำกัดในระยะเวลาและภาระงานของกลุ่มตัวอย่างจึงทำให้แบบวัดที่สร้างขึ้นอาจทำให้ข้อมูลที่ใช้ในการประเมินผู้เรียนยังไม่ละเอียดและครบถ้วน ดังนั้นหากต้องการให้ได้ข้อมูลของนักเรียนที่ครบถ้วนถูกต้องและน่าเชื่อถือมากกว่านี้ ในการวิจัยครั้งต่อไปอาจมีการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเพิ่มขึ้นและมีการเก็บข้อมูลจากหลาย ๆ แหล่งเพื่อเป็นการตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูลและทำให้ได้ข้อมูลที่ครอบคลุมและละเอียดมากขึ้น

2.2 การวิจัยครั้งนี้อาจเป็นแนวทางในการสร้างและพัฒนาแบบวัดการรับรู้ในทักษะด้านอื่น ๆ เช่น ทักษะพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์เพื่อให้สถานศึกษาได้พัฒนาการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพและบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562

2.3 ควรมีการวิจัยต่อเนื่องเกี่ยวกับปัญหาหรือผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้นจากการนำแบบวัด ในสถานศึกษาทั้งนี้เพื่อนำข้อมูลที่ค้นพบมาประกอบการพิจารณาปรับปรุงและพัฒนาแบบวัดการรับรู้ดังกล่าวให้มีคุณภาพเหมาะสมในการนำไปใช้ให้มากที่สุด

เอกสารอ้างอิง

- กุลยา ตันติผลาชีวะ. (2551). *การจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย*. กรุงเทพฯ: เบรินเบสบุ๊คส์.
- ชนิษฐา สาลีผล. (2537). *การเปรียบเทียบคุณภาพแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความอดทนระหว่างสถานการณที่เป็นภาษากับสถานการณที่เป็นภาพการ์ตูน*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ณัฐิกา ขวกเขียว (2550). *การพัฒนารูปแบบการประเมินด้านจิตพิสัยเกี่ยวกับนิสัยรักการอ่าน ช่วงชั้นที่ 1-2 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี เขต 3*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กาญจนบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี.
- นวลละออง หงษ์ภู. (2552). *การพัฒนาแบบวัดคุณธรรม จริยธรรมและคุณลักษณะที่พึงประสงค์สำหรับเด็กปฐมวัยในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- พรทิพย์ ไชยโส. (2545). *หลักการวัดและประเมินผลการศึกษาขั้นสูง*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). *วิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- พิชิต ฤทธิจรรยา. (2548). *หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: แฮาส์ ออฟเคอร์มีส์.
- เยาวดี วิบูลย์ศรี. (2538). *การประเมินโครงการแนวคิดและแนวปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2543). *การวัดด้านจิตพิสัย*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- สินินิตย์ จันทรมัย (2549). *การพัฒนาเครื่องมือประเมินมาตรฐานการศึกษาตามผู้เรียนมาตรฐานที่ 2 ของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 3*. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- Finn, C.E. (1997). A meta - evaluation. *International Journal of Education Research*, 27(2), 159-174.